

॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ योदत्वाश्लाघतेयश्वासूयेत्यर्थिनो लिप्सितमिगितैर्ज्ञात्वापितंस्तुतिमात्रेणैव संभावयति न त्वर्थेन यश्च ब्राह्मणेनार्थितः श्रद्धाक्षमापूर्वकमदेयमपि ददाति अकर्तव्यमपि करोति ते उ
त्तरोत्तरं श्रेष्ठाः तत्राप्यंत्योनारदादपिश्रेष्ठ इति दातुं गुणदोषविधानपरोयमध्यायः ॥ २७ ॥ इत्यारण्यके पर्वणि नैलकंठीये भारतभाष्ये दीपे अष्टनवत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १९८ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ ७३ ॥

सद्युद्धीक्षमाणः पुत्रमपश्यदग्रेतिष्ठंतं देवकुमारमिव पुण्यगंधान्वितमलंकृतं सर्वचतमर्थं विधाय ब्राह्मणोऽंतरधीयत ॥ २४ ॥ तस्य राजर्षेर्विधाता ते नैव वेषेण परी
क्षार्थमागत इति ॥ तस्मिन्नंतर्हिते अमात्या राजानमूचुः ॥ किंप्रेप्सुना भवता इदमेवं जानता रुतमिति ॥ २५ ॥ शिविरुवाच नैवाहमेतद्यशसे ददानि न चार्थ
हेतोर्न च भोगवृत्तया ॥ पापैरनासेवित एष मार्ग इत्येवमेतत्सकलं करोमि ॥ २६ ॥ सद्भिः सदा ध्यासितं तु प्रशस्तं तस्मात्प्रशस्तं श्रयते मतिर्मे ॥ एतन्महाभाग्यवर्
मोऽध्यायः ॥ १९८ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ ७३ ॥ वैशंपायन उवाच मार्कण्डेय मृषयः पांडवाः पर्यपृच्छन् नस्तिकश्चिद्भवतश्चिरजाततर इति ॥ १ ॥ स ता
नुवाचास्ति खलुराजर्षिर्द्रुघ्नो नाम क्षीणपुण्यस्त्रिदिवा लच्युतः कीर्तिर्मे व्युच्छिन्नेति समामुपातिष्ठ दथ प्रत्यभिजानाति मां भवानिति ॥ २ ॥ तमहमब्रुवं कार्यं चे
ष्टाकुलत्वान्न वयं वासायनिका ग्रामैकरात्रवासिनो न प्रत्यभिजानीमोऽप्यात्मनो र्थानामनुष्ठानं न शरीरोपतापेनात्मनः समारभामो र्थानामनुष्ठानं ॥ ३ ॥ अ
स्ति खलु हिमवति प्रावारकर्णो नामोलूकः प्रतिवसति ॥ समत्तश्चिरजातो भवंतं यदि जानीयादितः प्ररुष्टे चाध्वनि हिमवांस्तत्रासौ प्रतिवसतीति ॥ ४ ॥ ततः स
मामश्वो भूत्वा तत्रावहद्यत्र बभूवोलूकः ॥ अथैनं सराजापप्रच्छ प्रतिजानाति मां भवानिति ॥ ५ ॥ समुहूर्तमिव ध्यात्वा ब्रवीदेनं नाभिजानामि भवंतमिति स ए
व मुक्त इन्द्रघुम्भः पुनस्तमुलूकमब्रवीद्राजर्षिः ॥ ६ ॥ अथास्तिकश्चिद्भवतः सकाशाच्चिरजात इति स एव मुक्तो ब्रवीदस्ति खल्विन्द्रघुम्भं नाम सरस्तस्मिन्नाडीजं घो
नामवकः प्रतिवसति सोऽस्मत्तश्चिरजाततरस्तं पृच्छेति तत इन्द्रघुम्भो मां चोलूकमादाय तत्सरोऽगच्छद्यत्रासौ नाडीजं घोनामवको बभूव ॥ ७ ॥

मार्कण्डेय मृषय इति यावत्कीर्तिस्तावत्स्वर्गेतिष्ठति तुल्यन्यायत्वाद्यावदकीर्तिस्तावन्नरकेप्यतः कीर्त्यकीर्त्योर्नाशे कर्मानुरूपं ब्राह्मणादिशरीरं नीचयोर्निवाउभावपि भूमौ प्राप्नुत इत्यध्यायतात्पर्यं ॥ १ ॥ प्रत्यभिजा
नातिपरिचिनोति ॥ २ ॥ कार्यपुण्यं तदर्थं श्रेष्ठाजपादयस्ताभिराकुलत्वात् वासायनिकाः वासोविटागारं तदेव अयनं वासायनं तत्र भवाः ग्रामैकरात्रवासिनस्तीर्थाटनशीलाः शरीरोपतापेन रुद्धोपवासादिजन्मना
देहतापेन अतो न वयमतीतानागतविदः स्म इति भावः ॥ ३ ॥ खलु प्रसिद्धं ॥ ४ ॥ सः इन्द्रघुम्भोऽश्वो भूत्वा मामवहत् ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥